

La balada del bes

*Per a cor de veus blanques
Para coro de voces blancas
For High-voice Choir
Pour choeur de voix blanches*

Narcís Bonet

Poema de

Joan Maragall



La balada del bes

1a edició: febrer 2015

© Narcís Bonet

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Disseny coberta: Ludovica Mosca

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-5170-2015

ISMN: 979-69210-894-8

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

LA BALADA DEL BES

Poc pensava, l'any 1951, quan vaig compondre la Balada del bes sobre el deliciós poema de Joan Maragall, que trigaria 62 anys a escoltar-ne l'estrena amb la llum del so de les veus blanques encarnades pel meravellós Cor Vivaldi, dirigit, interpretat i animat per Òscar Boada, el 9 de novembre de 2013, a l'Auditori Axa de Barcelona.

El tema, l'època i el to evocats per Maragall em portaren a la transparència del cor amb veus d'infants o de noies, i a un tractament harmònic arrelat en l'època del Renaixement, vist a una distància d'uns quants segles ençà.

La música, en la seva primera i segona part, descriu la rondalla del primer bes de la donzella amb el trobador rodamón, per a conduir, en la tercera part, a la glorificació del bes immortal, i acabar, amb el retorn del tema inicial, picat amb una lleugera punta d'ironia, amb els darrers versos:

El mal se li augmentava
quan el vegé partir,
i en va arribar molt mala,
però no en va morir.

Narcís BONET

LA BALLADE DU BAISER

J'étais loin d'imaginer, en 1951, quand j'ai composé la Balada del bes sur le délicieux poème de Joan Maragall (1860-1911) que j'attendrais 62 ans pour pouvoir écouter sa création à la lumière du son des voix blanches incarnées par le merveilleux Chœur Vivaldi, dirigé, interprété et animé par Òscar Boada, le 9 novembre 2013 à l'Auditorium Axa de Barcelone.

Le thème, l'époque et le ton évoqués par Maragall me conduisirent à la transparence du chœur d'enfants ou de jeunes filles et à un traitement harmonique enraciné dans l'époque de la Renaissance, vue à une distance de quelques siècles...

La musique, dans sa première et seconde partie, décrit la légende du premier baiser de la donzelle avec son itinérant troubadour, pour conduire, à la troisième partie, à la glorification du baiser immortel et conclure, avec le retour du thème initial saupoudré d'une pointe d'ironie avec les derniers vers :

Sa souffrance augmentait
En le voyant partir,
Elle en fut très malade,
Sans arriver à en mourir.

Narcís BONET

LA BALADA DEL BESO

Poco podía imaginarme, en 1951, cuando compuse la Balada del bes sobre el delicioso poema de Joan Maragall (1860-1911), que tardaría 62 años en escuchar su estreno con la luz del sonido de las voces blancas encarnadas por el maravilloso Cor Vivaldi, dirigido, interpretado y animado por Òscar Boada, el 9 de noviembre de 2013, en el Auditorio Axa de Barcelona.

El tema, la época y el tono evocados por Maragall me condujeron a la transparencia del coro infantil o femenino, y a un tratamiento armónico arraigado en la época del Renacimiento, visto a una distancia de unos cuantos siglos...

La música, en su primera y segunda parte, describe la leyenda del primer beso de la doncella con el trovador itinerante, para conducir, en la tercera parte, a la glorificación del beso inmortal, para acabar, con el retorno al tema inicial, salpicado con una ligera punta de ironía, con los últimos versos:

Su mal aumentaba
cuando le vio partir,
y llegó a estar muy mala,
pero no llegó a morir.

Narcís BONET

THE BALLAD OF THE KISS

Little did I think in 1951, when I composed Balada del bes on Joan Maragall's (1860-1911) delicious poem, that I would have to wait 62 years to listen to its premiere. The bright sound of the white voices brought to live by the marvellous Cor Vivaldi, conducted, interpreted and enlivened by Òscar Boada, on November 9th 2013 at the Axa Auditorium in Barcelona.

The theme, the time and tone evoked by Maragall brought me to the translucence of children's or girls' voices, and to a harmonic treatment rooted into the Renaissance, contemplated through the centuries past.

In its first and second parts, the music describes the tale of the lady's first kiss to the roving minstrel. In its third part, it leads to the glorification of the immortal kiss and finish with a reprise of the initial theme, flavoured with a pinch of irony, in the last verses :

Her affliction grew worse
At the sight of his parting,
And her malady seized her,
But die she did not.

Narcís BONET

La balada del bes

per a cor de quatre veus blanques

Narcís Bonet
Poema: Joan Maragall

$\text{♩} = 116$

f *p*

Soprano 1
Al temps de les ron - da - lles, al temps dels tro - ba - dors hi ha -

Soprano 2
Al temps de les ron - da - lles, al temps dels tro - ba - dors hi ha -

Alto 1
Al temps de les ron - da - lles, al temps dels tro - ba - dors hi ha -

Alto 2
Al temps de les ron - da - lles, al temps dels tro - ba - dors hi ha -

5

$\text{♩} = 78$ $\text{♩} = 116$

mf *mf* *mf* *mf*

S 1
vi - a u - na don - ze - lla d'ull blau i ca - bell ros. Son pa - re la te - ni - a ser -

S 2
vi - a u - na don - ze - lla d'ull blau i ros. Son pa - re la te - ni - a ser -

A 1
vi - a u - na don - ze - lla d'ull blau i ros. Son pa - re la te - ni - a ser -

A 2
vi - a u - na don - ze - lla d'ull blau i ros. Son pa - re la te - ni - a ser -

♩ = 78

11

S 1 *p* *mf*
va - da tant, i tant i tant i tant i tant, que en - ca - ra no sa -

S 2 *p* *mf*
va - da tant, i tant i tant i tant i tant, que en - ca - ra no sa -

A 1 *p* *mf*
va - da tant, i tant i tant i tant i tant, que en - ca - ra no sa -

A 2 *p* *mf*
va - da tant, i tant i tant i tant i tant, que en - ca - ra no

poco rit.

♩ = 116

16

S 1 *mp*
bi - a el que e - ra a - mor d'a - mant. Un tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a -

S 2 *mp*
bi - a a - mor d'a - mant. Un tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a -

A 1 *mf*
bi - a a - mor d'a - mant. Un tro - ba - dor un

A 2
sa - bi - a a - mor d'a - mant.

21

S 1
cos - ta gen - til - ment, un tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a - cos - ta gen - til - ment, un

S 2
cos - ta gen - til - ment, un tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a - cos - ta gen - til - ment, un

A 1
tro - ba - dor s'hi a - cos - ta gen - til - ment, s'hi a - cos - ta un

A 2

26 *cresc.*

S 1 tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a - cos - ta un tro - ba - dô u - na vol - ta s - hi a - cos -

S 2 *cresc.* tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a - cos - ta un tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a - cos - ta

A 1 *cresc.* tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a - cos - ta un tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a - cos - ta

A 2 *f cresc.* Un tro - ba - dô u - na vol - ta un tro - ba - dô u - na vol - ta s'hi a - cos - ta

31

S 1 *ff* ta gen - til - ment, li dó - na un bes als lla - vis

S 2 *ff* gen - til - ment, li dó - na un bes als lla - vis *p* i

A 1 *ff* gen - til - ment, li dó - na un bes als lla - vis *p* i fuig d'a - llí ra -

A 2 *ff* gen - til - ment, li dó - na un bes als lla - vis *p* i fuig d'a - llí ra -

36 *mf espress.*

S 1 I - gual que u - na au fe -

S 2 fuig d'a - llí ra - bent, i fuig d'a - llí ra - bent. I - gual que u - na au fe - ri - da la

A 1 bent d'a - llí ra - bent, i fuig d'a - llí ra - bent. I - gual que u - na au fe - ri - da la

A 2 *mf espress.* bent, d'a - llí ra - bent, i fuig d'a - llí ra - bent. I - gual que u - na au fe -